

стимулювання інвестиційного клімату національної економіки необхідно зберегти сильні сторони, працювати для покращення слабких шляхом розвитку можливостей та стримування загроз.

Таблиця 2

SWOT – аналіз інвестиційного клімату економіки України

<p>S – сильні сторони: зручне географічне розташування; наявність природних ресурсів; родючість ґрунтів; великий внутрішній ринок збуту; доступ до ринку Європейського Союзу; дешева робоча сила; кваліфіковані працівники; наявність сільськогосподарського та промислового комплексів.</p>	<p>W– слабкі сторони: корупція в органах державної влади; значний рівень тінізації економіки; нестабільна політична та економічна ситуація; слабкість національної валюти; відсутність висококваліфікованої робочої сили; застарілі основні засоби виробництва; відсутність захисту прав інвестора.</p>
<p>O – можливості: розробка законодавчої бази з питань захисту прав інвесторів; зменшення податкового та законодавчого навантаження на бізнес; виведення бізнесу «з тіні»; співпраця з МВФ; впровадження ринку землі; стимулювання інвестиційних надходжень в наукову та інноваційну діяльність.</p>	<p>T – загрози: перешкоди на шляху реформ; відсутність ринку землі; відтік робочої сили за кордон; припинення співпраці з МВФ; відтік інвестицій з економіки; нестабільність політичної ситуації; стрімке падіння національної валюти; негативна демографічна ситуація; ризики пов'язані з коронакризою.</p>

Джерело: розроблено автором на основі [1-5].

Список використаних джерел

1. Мордань Є. Ю., Гуца А. В. Інвестиційний клімат України та шляхи його поліпшення. *Інвестиції: практика та досвід*. 2017. №17. С. 33 – 38.
2. Чайка К. С. Підходи до розуміння поняття інвестиційний клімат та інвестиційна привабливість. *Матеріали II Міжнародної науково-практичної конференції*. 2020. С. 31 – 34.
3. Венгуренко Т. Г., Плахотнюк В. В. Аналіз інвестиційної привабливості України. *Бізнесінформ*. 2020. №4. С.103 – 110.
4. Момот В. Є., Іванова М. О. Кластерний аналіз інвестиційного клімату у різних регіонах України. *Електронний журнал «Ефективна економіка»*. 2013. №9.
5. Петренко К.В. Інвестиційний клімат України в умовах інтеграції: проблеми та напрямки покращення. *Бізнесінформ*. 2017. №7. С. 71 – 75.

Науковий керівник: д.е.н., професор Кирилюк Є. М.

Найда В.В.

Черкаський національний університет ім. Б. Хмельницького

ЕКОНОМІЧНЕ СПІВРОБІТНИЦТВО УКРАЇНИ ТА ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ

Сьогодні ЄС є найбільшим торговельним партнером України. У 2020 році частка усього обсягу торгівлі України з ЄС становить 40,7% [1]. В останні п'ять років Європейський Союз став основним торговельним партнером України.

Варто наголосити, що із 1 січня 2016 року почала функціонувати поглиблена та всеосяжна зона вільної торгівлі (ПВЗВТ) України та ЄС. Це стало наслідком підписання політичної та економічної частини Угоди про асоціацію у березні-червні 2014 року та отримання Україною преференцій від ЄС у квітні 2014 року.

Як результат, збільшилася частка Європейського Союзу в загальному обсязі зовнішньої торгівлі України.

За даними державної служби статистики України станом на 2019 рік експорт товарами України з Польщею зріс (порівняно з 2018 р.) на 1,2% (3,3 млрд. дол. США). Також збільшився

експорт до ФРН на 2,4 млрд. дол. США та Нідерландів – 1,8 млрд.дол. США, Іспанії - 1,5 млрд. дол. США, Румунії - 1 млрд. дол. США, Чехії - 921 млн. дол.. США, Молдови - 726,8 млн. дол.. США, Словаччини - 709,6 млн. дол.. США, Бельгії - 680,9 млн. дол.. США [2].

Знизився експорт товарами на 6% з Болгарією і становив 482,2 млн. дол.. США [2].

За інформацією, за 2019 рік імпорт до України з Німеччини знизився (порівняно з минулим роком) на 6 млрд. дол.. США, а от імпорт із Польщею збільшився на 12,6%, що складає 4,16 млрд. дол.. США. Також підвищився імпорт з Італією на 2,1 млрд дол.. США, з Францією – на 1,7 млрд дол.. США, зі Швейцарією – на 1,6 млрд. дол.. США. На 30% зріс імпорт з Литвою - 1,4 млрд дол.. США та на 34% з Іспанією - 844,2 млн дол. США [2].

Щодо іноземних інвестицій України у 2019 році акціонерний капітал нерезидентів в Україні дорівнював 33724,7 млн. дол. США (із країн ЄС – млн. дол. США). До країн-інвесторів України відносилися такі: Кіпр – 9922 млн. дол. США, Нідерланди – 7413,3 млн. дол. США, Німеччина – 1749,2 млн. дол. США та Швейцарія – 1652 млн. дол. США.

У 2019 році було інвестовано 6082,8 млн. дол. США до країн ЄС з України. Найбільше Україна інвестувала до Угорщини – 16,7 млн. дол. США.

Отже, співпраця України з Європейським союзом на умовах зони вільної торгівлі уже принесли реальну користь для нашої країни. Так, станом на 2019 рік експорт товарами і послугами України та ЄС зріс на 3% і становив 20,8 млн. дол.. США. Щодо імпорту, то в 2019 році він збільшився на 6,3% і загалом Україна завезла товарів на 60,8 млрд дол. США [2].

Списки використаних джерел

1. [Електронний ресурс]. URL: <https://agropolit.com/> (дата звернення: 20.03.2021)
2. Державна служба статистики України [Електронний ресурс]. URL: <http://www.ukrstat.gov.ua/> (дата звернення: 20.03.2021)

Науковий кеївник: к.е.н., доцент Опалько В.В.

Паішко О. О.

Черкаський національний університет ім. Б. Хмельницького

БІЗНЕС-ПЛАНУВННЯ ІНВЕСТИЦІЙНИХ ПРОЕКТІВ

В умовах ринкової економіки для забезпечення конкурентних переваг підприємствам необхідно приділяти постійно увагу інвестиційно-інноваційному розвитку.

Процес бізнес-планування є досить актуальним на сьогодні, з огляду на те що, в даних умовах господарювання вдале створення бізнесу або розширення діяльності чинного підприємства неможливе без визначення ринкових потреб та детального аналізу інвестиційного проекту. Саме для цього і потрібен бізнес-план. Він дає можливість оцінити ефективність інвестицій, а також зробити аналіз усіх переваг та недоліків проекту.

Питанню призначення та ролі бізнес-планування в сучасних умовах господарювання присвячено багато наукових статей таких вчених-економістів як: Л.Т. Агафонова, І.І. Циглик, В.П. Гетало, І.З. Должанського, В. О. Козловського, В.Р. Кучеренка та ін.[1].

Провівши аналіз наукових статей, можна зробити висновок, що бізнес-план інвестиційного проекту являє собою стандартний для більшості країн з розвинутою ринковою економікою документ, у якому детально обґрунтовується концепція реального інвестиційного проекту і наводяться основні його характеристики.

Мета розробки та подання бізнес-плану — мобілізація інвестиційних ресурсів або отримання інвестиційного кредиту, тому він повинен переконати інвестора в ефективності намічених інвестицій.

Розробка і виклад бізнес-плану підпорядковані логічній структурі, яка має стандартизований характер в багатьох країнах з розвинутою ринковою економікою. Відхилення від цієї загальноприйнятої структури викликаються галузевими особливостями та масштабами проекту. Розробка бізнес-плану являє фазу передінвестиційних досліджень [2].